

Posudek diplomové práce Lucie Nenadovičové Týmová spolupráce ve výuce českého jazyka na 1. stupni ZŠ

Autorka zvolené téma Týmová spolupráce ve výuce českého jazyka na 1. stupni ZŠ zpracovala velmi erudovaně a cíl práce – ověřit účinnost týmové spolupráce v hodině jazykového vyučování a v hodině slohové a komunikační výchovy – beze zbytku splnila.

Kompozice práce je velmi dobře zvládnuta. V části teoretické se autorka věnuje důležitým aspektům týmové spolupráce, jež je nezbytné zohlednit před zahájením kooperativní výuky, především problematice forem týmové spolupráce, plánování a realizace týmové výuky či jejího hodnocení. Tento poměrně rozsáhlý celek (asi 30 stran textu) tvoří povětšinou parafrázované pasáže z odborných publikací, zejména z práce Hany Kasíkové, orientující se speciálně na problematiku kooperativního učení.

Praktická část pak přináší cenné poznatky na základě zajímavě koncipovaného šetření v pátých ročnících, kde byla prověřována účinnost týmové spolupráce a kdy byly porovnávány výsledky týmů z běžné základní školy a základní školy s programem Začít spolu. Nutno podtrhnout, že zvolený metodologický systém je velmi propracovaný. Autorka jednotlivé vyučovací hodiny, jež byly pro účely následné interpretace zjištěných poznatků nahrávány, velmi zevrubně popsala (téměř minutu po minutě) a důkladně analyzovala. Preciznost prokázala rovněž při zpracování výsledků – každý jev kvantitativně vyhodnotila a zachytila v tabulkách a názorných diagramech.

Z pohledu využitelnosti ve školní praxi je užitečná i poslední kapitola, která obsahuje sérii aktivit se zaměřením na týmovou spolupráci, vycházejících z vlastní autorčiny invence, i když dosud neověřených, jak uvádí autorka v Závěru. Práci vhodně doplňuje jedenáct příloh – testy, pracovní listy a další materiály nezbytné k realizaci výzkumu.

K práci mám několik drobných připomínek. Z vyjádření na s.32 (poslední odst.), že do skupin byli žáci rozděleni s ohledem na prospěch, nevyplývá, že šlo o skupiny heterogenní. V přípravách na vyučovací hodiny, prezentovaných v kap. 2.2, důkladně propracovaných a strukturovaných, postrádám jen sdělení, s kterými učebnicemi ve sledovaných třídách žáci pracují.

Po jazykové stránce nelze mít k práci zásadní výhrady – autorka respektuje normu odborného stylu. Upozorníme pouze na ojedinělé stylistické neobratnosti, např. „žáci byli rozděleni do pěti skupin po čtyřech a jedné po třech členech“ (s.33), „je zde teoreticky rozebrán rozdíl mezi kooperací a kolaborací“ (s.4, 12.ř.) či „homogenními skupinami se myslí skupiny...“ (s.12, 9.ř. zdola). V několika případech je opomenuta čárka jako interpunkční znaménko – před „a“ na s.13 (6.ř. zdola) nebo před „a tak“ na s.16 (10.ř.).

Diplomovou práci, k jejímž kladům patří i značný rozsah (více než 80 stran), autorčin velmi fundovaný přístup, ale také její didaktické zaujetí, lze doporučit k obhajobě a ohodnotit ji klasifikačním stupněm **v ý b o r n ě**.

PhDr. Zdeněk Suda, CSc.

oponent